

det er Penge, som senere ville komme til Udbetaling, da det er Penge, der ere bevilgede til bestemte Foranstaltninger, som man imidlertid ikke i Aarets Løb har kunnet føre saa vidt, som man har tænkt sig, da man gav Finansloven.

En Følge af de gunstige Resultater er naturligvis den, at Kassebeholdningen er bleven større. Kassebeholdningen var ved Aarets Begyndelse 31,8 Mill. Kr. og ved Aarets Slutning 34,1 Mill. Jeg skal oplyse, at Statsbanernes bogførte Kapital efter Statsregnskaberne er ca. 205 Mill. Kr. Og se vi endelig paa Statens Status, vise Aktiverne et Overskud over Gælden paa 106 Mill. Kr.

Siden i Fjor have vi paa Statsregnskabet tillige Statslaanefondens Regnskab, og som jeg i Fjor gjorde opmærksom paa, findes dette optaget under Anmærkningerne til § 9 paa Statsregnskabet. Paa dette viser hele Formuen den 1. April 1905 sig at være 30,7 Mill. Kr. og den 31. Marts 1906 31,7 Mill. Kr., altsaa er hele Formueforøgelsen 1 Mill. Kr. Den disponible Formue, det vil altsaa sige den, man har til Raadighed til fremtidige Udlaan, er derimod, som naturligt er, gaaet ned. Den var den 1. April 1905 12,2 Mill. Kr. og den 31. Marts 1906 11,7 Mill. Kr., altsaa er der en Tilbagegang paa 0,5 Mill. Kr. Den udlaante Formue var den 1. April 1905 18,5 Mill. og den 31. Marts 1906 20,00 Mill. Der er saaledes paa den udlaante Formue en Fremgang af 1,5 Mill. Kr. Resultatet er altsaa, at der paa den kontante Formue, der haves til Raadighed, er en Tilbagegang af 0,5 Mill. Kr., og at Status i det hele viser en Formuefremgang paa 1 Mill. Kr.

Jeg skal dernæst fremlægge *Forslag til Finanslov* for det kommende Finansaar. Denne skiller sig ikke væsentlig fra sine Forgængere. Den har sit Karaktermærke i temmelig rask Stigning saavel paa Udgifts- som heldigvis ogsaa paa Indtægtssiden. Finansloven viser en Indtægt af 88,15 Mill. Kr. og en Udgift af 88,12 Mill. Kr. Det er altsaa en Finanslov, der er saa nær ved Balancen som muligt, hvor det drejer sig om saa store Beløb. Der er et Overskud paa knap 30,000 Kr. Imidlertid maa man sikkert kalde det Resultat, at der overhovedet er opnaaet Balance paa Finansloven, for godt, naar man tager Hensyn til, at der paa § 27 til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld er bevilget ikke mindre end 14,38 Mill. Kr., hvilket er ca. 470,000 Kr. mere end paa Finansloven for i Aar, og naar henses til,

at vi paa § 9 ved Salg af Husmandsobligationer har ca. 2 Mill. Kr. mindre Indtægt end i Fjor, thi de Herrer erindre, at vi i Fjor havde en Beholdning for 3 Aar at kunne sælge, medens vi i Aar kun have Beholdningen for 1 Aar. Følgen er den, at der kun kan beregnes en Indtægt af 1,4 mod 3,5 i Fjor.

Indtægten paa Finansloven er, som sagt, 88,15 Mill. Kr., medens den i Fjor var 85,52. Skønt vi have 2 Mill. Kr. mindre Indtægt paa § 9, er der altsaa dog i det hele en Stigning af 2½ Mill. Kr. Statsbanerne ere budgetterede med 1,250,000 Kr. mere, de indirekte Afgifter med 2,7 Mill. Kr. mere, Postvæsenet med 300,000 Kr. og Telegrafvæsenet med 260,000 Kr. mere.

Derimod vise de direkte Skatter en svag Tilbagegang, hvilket ikke er noget glædeligt Fænomen. Der er paa de direkte Skatter budgetteret ca. 200,000 Kr. mindre end paa Finansloven i Aar, og vi have ikke kunnet gøre andet efter de Erfaringer, vi have haft. Nedsættelsen er omtrent ligelig fordelt paa Ejendomsskylden og Formue- og Indkomstskatten. At der skulde være en Tilbagegang paa Formue og Indtægt her i Landet, tror jeg dog aldeles ikke. Naar det viser sig, at disse Skatter ikke have den Stigning, som burde være det naturlige for dem, er der ingen Grund til at tro, at det er paa Grund af Tilbagegang i økonomisk Henseende her i Landet i det hele taget, men Aarsagen maa snarest søges deri, at navnlig Formue- og Indkomstskatten i Virkeligheden endnu ikke har fundet fast Leje i Befolkningens Bevidsthed, at den med andre Ord endnu støder paa for megen Uvillie og Modstand i Befolkningen. Det er mit Haab, at dette maa rette sig, og mit Ønske til de ærede Repræsentanter i dette Ting er, at de ville hjælpe til derved ved snarere at bestræbe sig for at gøre denne Skat elsket end at gøre den forhadet.

Gaa vi over til Udgifterne, have vi paa §§ 11 og 26 en Udgift af 73,74 Mill. Kr. mod ca. 72 i Fjor, altsaa en Stigning paa 1¾ Mill. Kroner. Til Gengæld er der paa § 26 en Besparelse af 460,000 Kr. Stigningen paa de ordinære Udgiftskonti falder i det væsentlige paa de sædvanlige Steder, som vi kende; det er jo Alderdomsforsørgelsen, Sygekasserne og Udgifterne i Anledning af Tuberkuloseloven. Paa Kultusministeriets Budget er der ogsaa en Stigning af ca. 400,000 Kr. Det skyldes for en meget væsentlig Del de stadig stigende Udgifter i Henhold til Skoleloven,